

faaar et andet Vædringsforslag, under Nr. 16, som gaar ud paa at, Ciforie skal være toldfri. Nu svares der af Ciforierødder en Told af $1\frac{1}{2}$ p. pr. Pd., og Regjeringen foreslaar den nedfat til 1 p. pr. Pd. Af Ciforie svares nu en Told af $6\frac{1}{2}$ p. Krigsflatten iberegnet. Regjeringen foreslaar den nedfat til 3 p., idet Regjeringen iaar har ment at kunne gjøre Adskillelse mellem Ciforie og andre Raffesurrogater, hvilket den ikke hidtil har troet at kunne. Naar denne Adskillelse kan gjøres, mener Udvalget, at der ikke er Nærfsag til at fastholde en Told paa Ciforie, idet det er en Artikel, der væsentlig eller udelukkende bruges af den mindre bemidlede Klasse, og er et billigt Surrogat, for hvilket allerede en Told af 3 p. er meget høj. Det Tab i Indtægt, som derved vil bevirkes, vil være 38,600 Rd. i Sammenligning med Lovforslaget, og 57,900 Rd. i Sammenligning med Gjennemsnittet af Indførselen i de sidste 5 Aar. Det næste Forslag angaar Vin. Vintolden er for Dieblisset $4\frac{1}{8}$ p. pr. Pd. af Vin paa Fougstager, og 24 p. pr. Pot af Vin paa Flafler, Kruffer, og Siggende. Regjeringen foreslaar Tolden paa Vin paa Fougstager forhøjet til 6 p. pr. Pd., hvorimod den foreslaar at bibeholde Tolden paa Vin paa Flafler. Udvalget mener, at denne Artikel vel kan taale en Forhøielse. At Vin er en Luxusartikel, er en saa ubestridelig Sag, at der vistnok ikke kan reises Indvendinger derimod, det er en Luxusartikel, som overveiende bruges af den bemidlede Del af Befolkningen, og der findes derfor ikke det Hensyn at tage ved en Artikel af den Natur som det Hensyn, jeg nævnte ved Brændevin og Tobak. Der kan sikkert heller ikke ved en Toldforhøielse bestræges en saadan Nedgang i Indførselen, at det vil fremkalde nogenfølelig Indvirkning paa Toldindtægterne. Naar disse Omstændigheder ere tilfælde, bør vistnok en Forhøielse finde Sted, og det er Sinet, som tyder paa, at det Maal er naaet, der vilde være naaet ved Regjeringens Forslag, udover hvilket en Told ikke kan komme uden at fremkalde andre Virkninger end dem, som overhovedet tilsigtes ved det. Naar et andet Mindretal fraraader disse Forhøielser, er det af to Grunde; for det Første, fordi efter Mindretallets Mening Tolden paa Vin paa Flafler ikke kan sættes højere end Tolden paa Spiritus paa Flafler, hvilken Udvalget har foreslaaet at bibeholde til 24 p., hvorimod Flertallets Forslag vil forhøje Tolden paa Vin paa Flafler til 32 p. Segs skal ligeoverfor disse Bemærkninger af Mindretallet anføre, at i alle de Lande, hvis Toldsatser omtales i den os ifjor meddelte Sammenstilling, over forskjellige Landes Toldtariffer, er der en forskjellig Told paa Vin paa Flafler, og Brændevin paa Flafler. Naar en saadan Adskillelse kan gjøres i alle mulige andre Lande, indser jeg virkelig, hvorfor den ikke skulde kunne gjøres her. Forskjellen paa Tolden paa Vin paa Flafler, og

Brændevin paa Flafler er meget forskjellig i de forskjellige Lande; det er aabenbart, at man i disse Lande er gaaet frem efter ganske forskjellige Grundtænkninger. I Almindelighed er Brændevinstolden i fremmede Lande højere end her, og i det Hele taget findes der saa store Forskelligheder, at f. Ex. i Belgien er Tolden paa Vin paa Flafler omtrent $1\frac{1}{2}$ p. pr. Pot, hvorimod den for Brændevin er mellem 27 p. og 28 p. pr. Pot. Der findes dog ogsaa et Tilfælde, som gaar i modsat Retning. I Sverrig er der forskjellig Told paa Vin under og over 21 Graders Styrke. Af Vin paa over 21 Graders Styrke svares der $31\frac{1}{2}$ p. pr. Pot, og af Brændevin svares der $30\frac{1}{2}$ p. Der er saaledes her et Tilfælde, hvor Tolden paa Vin paa Flafler er sat lidt højere end Tolden paa Brændevin paa Flafler. Men det er ikke Forholdet derimellem, jeg her vil fremhæve, det er den Omstændighed, at man i alle andre Lande har gjort Forskel, og at den følgende kan gjøres. Enden Indvending, som Mindretallet gjør derimod, er, at naar Vintolden overhovedet forhøjes, samtidig med at Spiritustolden bliver stående eller nedsættes, fremstaar der et Misforhold mellem de to Toldsatser, som vil forrykke Forholdet, idet Mindretallet gaar ud fra den Forudsætning, at Tolden paa Vin, om den ikke ligefrem bør rette sig efter Styrken, saa dog til en vis Grad bør rette sig efter den Alkoholmængde, som Vinen indeholder, og at i Sammenligning med Brændevin bør det derved fremkaldte Forhold dog nogenlunde bevares. Det kan, mener Mindretallet, ikke gaa an, da Vinen indeholder ringere Alkoholmængde end Brændevinen, da at sætte Vin i lige saa høj eller højere Told. Rigtigheden heraf kan Flertallet heller ikke indrømme, thi det, som giver Vinen Værdi, er ikke dens Alkoholmængde, men ganske andre Momenter. Derfor det var Alkoholmængden, der gav Vinen dens Værdi, vilde det jo ikke kunne indtræde, at man maatte betale flere Rigsdaler for en Flafler fin Vin, medens de fineste Sorter Brændevin ere betydelig billigere, og allermindst kunde ven Spiritus, som er det Stærkeste af Alt, have en forholdsvis saa langt ringere Værdi end de fleste Sorter Vin. Det maa ved Artikler af denne Art være usikkert, at Tolden kommer til nogenlunde at staa i Forhold til Værdien i Handel og Bandel, og ikke retter sig efter en saadan tænkt Forudsætning som den om Spiritusholdigheden. Det er nu ganske sandt, hvad det erede Mindretal bemærker, at der findes en temmelig betydelig Eftergivelse Sted af fremmede Vine her tillands, og hele Udvalget er enig om at beklage dette. Udvalgets Flertal antager imidlertid, at det ikke turde være umuligt at finde paa en Maade at finde ind mod denne Eftergivelse af fremmede Vine, svarende til den Maade, hvorpaa Politiet strider ind mod Forfalskningen af Mælk, Kaffe og lignende Artikler, og naaenlig, at den samme Regel blev opstillet og saavidt muligt over-